

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 49/2026
29.01.2026. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бојане Пауновић, председника већа, Дијане Јанковић, Милене Рашић, Мирољуба Томића и Слободана Велисављевића, чланова већа, са саветником Андреом Јаковљевић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела угрожавање сигурности из члана 138. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Јована Крسمановића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Лозници К 394/24 од 04.11.2024. године и Вишег суда у Шапцу Кж1 287/24 од 20.01.2025. године, у седници већа одржаној дана 29.01.2026. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Јована Крسمановића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Лозници К 394/24 од 04.11.2024. године и Вишег суда у Шапцу Кж1 287/24 од 20.01.2025. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Лозници К 394/24 од 04.11.2024. године окривљени АА оглашен је кривим због кривичног дела угрожавање сигурности из члана 138. став 1. Кривичног законика, за које му је изречена условна осуда којом му је утврђена казна затвора у трајању од 6 (шест) месеци и истовремено је одређено да се иста неће извршити уколико окривљени за време проверавања у трајању од 1 (једне) године, не изврши ново кривично дело.

Према окривљеном је на основу одредбе члана 89а Кривичног законика изречена мера безбедности забране прилажења и комуникације са оштећеним ББ, тако што је окривљеном забрањено прилажење оштећеном, приступ око места становања, места рада, узнемиравање оштећеног и комуникације, у трајању од три године.

Истом пресудом окривљени је обавезан да на име трошкова кривичног поступка ОЈТ у Лозници плати износ од 13.843,00 динара, а суду на име паушала износ од 5.000,00 динара, све у року од 60 дана од дана правноснажности пресуде, као и трошкове оштећеног ББ, о чијој ће висини суд одлучити посебним решењем, док је оштећени ради остваривања имовинско правног захтева, упућен на парницу.

Пресудом Вишег суда у Шапцу Кж1 287/24 од 20.01.2025. године одбијене су као неосноване жалба ОЈТ у Лозници и жалба браниоца окривљеног ББ и пресуда Основног суда у Лозници К 394/24 од 04.11.2024. године је потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости благовремено је поднео бранилац окривљеног ББ, адвокат Јован Крсмановић, због повреде кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји поднети захтев и преиначи побијане пресуде и окривљеног ослободи од оптужбе.

Врховни суд је, на основу члана 486. став 1. и 487. став 1. ЗКП одржао седницу већа на којој је размотрио списе предмета заједно са поднетим захтевом за заштиту законитости, па је донео одлуку као у изреци, налазећи да је захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног ББ, недозвољен.

Одредбом члана 484. Законика о кривичном поступку, прописано је да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог за његово подношење (члан 485. став 1. ЗКП).

Када се захтев подноси због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1. ЗКП), окривљени преко свог браниоца, а и сам бранилац који у корист окривљеног предузима све радње које може предузети окривљени (члан 71. тачка 5. ЗКП), такав захтев може поднети само из разлога прописаних одредбом члана 485. став 4. ЗКП, дакле због повреда одредаба члана 74, члана 438. став 1. тачка 1.) и 4.) и тачка 7.) до 10.) и став 2. тачка 1), члана 439. тачка 1.) до 3.) и члана 441. став 3. и 4, учињених у првостепеном поступку и у поступку пред апелационим - другостепеним судом.

При томе, обавеза навођења разлога за подношење захтева због повреде закона, подразумева не само формално означавање о којој повреди закона се ради, већ и указивање на то у чему се она састоји.

Бранилац окривљеног, као разлог подношења захтева за заштиту законитости наводи повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП. Међутим, у образложењу захтева бранилац износи чињеничне околности самог догађаја, описује начин на који су инкриминисане речи изговорене, однос окривљеног и оштећеног, просторни и временски контекст у коме су се лица налазила, као и сопствену процену значаја и домашаја изговорених речи у конкретној ситуацији. Наиме, бранилац полазећи од сопственог виђења наведених околности, изводи закључке о томе да изговорене речи нису биле усмерене на непосредно изазивање осећаја угрожености код оштећеног, нити су по његовој оцени имале карактер озбиљне претње, при томе посебно наглашавајући чињенице у вези са присуством трећих лица, физичком удаљеношћу оштећеног и начином комуникације окривљеног са лицима за својим столом.

Изложеним наводима захтева за заштиту законитости, иако се формално позива на повреду закона због које је подношење захтева за заштиту законитости дозвољено - из члана 439. тачка 1) ЗКП, бранилац окривљеног не наводи разлоге који се односе на питање да ли је дело за које се окривљени гони кривично дело, већ оспорава чињенична утврђења у правноснажним пресудама, што по оцени Врховног суда, представља повреду одредбе члана 440. ЗКП, која, сходно одредби члана 485. став 4.

ЗКП, није дозвољен разлог за подношење захтева за заштиту законитости против правноснажне одлуке суда, од стране окривљеног преко браниоца, због чега је Врховни суд захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног ББ, одбацио као недозвољен.

Са свега изложеног, а на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2) у вези члана 485. став 4. ЗКП, донета је одлука као у изреци решења.

**Записничар-саветник
Андреа Јаковљевић,с.р.**

**Председник већа-судија
Бојана Пауновић,с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић